

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број захтева:

Датум: 21.12.2018 . године

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ -
ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ**ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА**

(члан 75. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

1. Име, средње име и презиме кандидата: НЕБОЈША (БОРИВОЈ) ПЕТРОВИЋ
2. Ужа научна област за коју се наставник бира: ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА
3. Радни однос са пуним или непуним радним временом: ПУНО РАДНО ВРЕМЕ
4. До овог избора кандидат је био у звању: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР

у које је први пут изабран: 01.11.2011

за ужу научну област /наставни предмет: ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 22.11.2021
2. Датум и место објављивања конкурса: 26.09.2018 „Послови“
3. Звање за које је расписан конкурс: РЕДОВНИ ПРОФЕСОР

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУНазив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ ФИЛОЗОФСКОГ
ФАКУЛТЕТА, 27.09.2018

1. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме		Звање	Ужа научна област	Организација
1.	др Драган Попадић	Редовни професор	Општа психологија	Филозофски факултет у Београду
2.	др Горан Кнежевић	Редовни професор	Општа психологија	Филозофски факултет у Београду
3.	др Мирјана Васовић	Редовни професор	Психологија	Факултет политичких наука у Београду

4 .				
5 .				

2. Број кандидата пријављених на конкурс: ЈЕДАН
3. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ
4. Датум стављања реферата на увид јавности: 04.12.2018
5. Начин (место) објављивања реферата: огласна табла Филозофског факултета у Београду
6. Приговори: /

**IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА
ФАКУЛТЕТА: 20.12.2018**

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата проф. др НЕБОЈШЕ ПЕТРОВИЋА у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

проф. др Миомир Деспотовић

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл.72.ст.4. Закона;
5. Потврда да предложеном кандидату није изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса;
6. Изјава о изворности;
7. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4.и 5. достављају се и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/ПС 05/4-02 бр. 2131/1-III-1
20.12.2018. године

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр.88/17, 27/18 и 73/18) и члана 238. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој II редовној седници, одржаној дана 20.12.2018. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се др Небојша Петровић изабере у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА, са пуним радним временом, на Одељењу за психологију, на неодређено време.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област Општа психологија, због потребе Факултета, Одељења за психологију.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 20.12.2018. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Небојша Петровић испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", број 88/17, 27/18 и 73/18), чланом 135. Статута Универзитета ("Гласник Универзитета у Београду", број 201/18), као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

1x Универзитету у Београду
1x Др Небојши Петровићу
1x Одељењу за психологију
1x Стручном сараднику за радне односе
1x Шефу Одсека за правне послове
1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Миомир Деспотовић

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

**РЕФЕРАТ О КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА
ЗА УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА
– ТЕЖИШТЕ ИСТРАЖИВАЊА СОЦИЈАЛНА ПСИХОЛОГИЈА**

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета од 27. 09. 2018. године изабрани смо у комисију за припрему реферата о кандидатима за избор у звање РЕДОВНИ ПРОФЕСОР за ужу научну област ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА, са пуним радним временом, на неодређено време.

На конкурс објављен у Огласним новинама националне службе за запошљавање „Послови“ од 26. 09. 2018. године пријавио се један кандидат, проф. др Небојша Петровић, досадашњи ванредни професор у овој области, запослен на Одељењу за психологију Филозофског факултета у Београду.

Професор Небојша Петровић је, уз пријаву на конкурс, поднео биографију, одабрану библиографију, релевантне новије радове и документацију о студентској евалуацији његовог педагошког рада у претходних пет година. Пошто смо прегледали приспелу документацију и анализирали научни и наставни рад кандидата, подносимо Изборном већу Факултета следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Биографски подаци

Небојша Петровић је рођен 1971. године у Београду, где је завршио основну школу, математичку гимназију и Филозофски факултет, Одељење за психологију. Одмах по завршетку основних, уписује постдипломске студије које окончава 2000. године, одбравивши магистарску тезу *Евалуација Елтемејеровог модела десничарске ауторитарности*. Током основних и постдипломских студија био је стипендиста Фондације за развој научног и уметничког подмлатка и Министарства за науку и технологију, која је укључивала и рад на пројектима Института за психологију. Докторску дисертацију, под насловом: *Психолошки аспекти процеса помирења у Србији, Хрватској и Босни и Херцеговини – структура и чиниоци*, одбранио је 2004. године. Од стране бивше потпредседнице *International Society for Political Psychology*, проф. Герде Ледерер, предложен је и добио је „ISPP Graduate Student Complimentary

Membership“ за најбољу докторску дисертацију текуће године у свету из области политичке психологије.

2. Избори у наставно-научна звања

Небојша Петровић је од 2000. године запослен на Филозофском факултету у Београду, на катедри за Социјалну психологију, прво као асистент, а потом од 2005. као доцент. Године 2009. реизабран је у звање доцента. Године 2011. изабран је у звање ванредног професора, за ужу научну област Општа психологија, и поново је биран у исто звање 2016. године.

4. Научно-истраживачка делатност

Уз пријаву на конкурс Небојша Петровић је приложио одабрану библиографију радова насталих после избора у звање ванредног професора, која садржи седам монографија (у две од њих је коаутор), 20 радова објављених у домаћим и страним часописима (у три је једини аутор а у осталима коаутор) 12 поглавља у међународним зборницима (у три је једини аутор а у девет коаутор).

И пре и после избора у последње звање Небојша Петровић је објавио велики број научних радова високог квалитета. Од почетка свог научног рада објавио је преко 30 радова у часописима међународног значаја и био је аутор или коаутор у 7 монографија и преко 10 поглавља у монографијама.

Као самостални аутор објавио је књиге *Путеви истраживања ауторитарности* (2001), *Психолошке основе помирења између Срба, Хрвата и Бошњака* (2005), *Елементи међукултуралне психологије* (2011) и *Социјалне репрезентације прошлости* (2018). Поред тога, објавио је још три књиге као коаутор или уредник: *Психолошке основе тренирања младих спортиста* (2011, са Љ. Бачанац и Н. Манојловићем), и *Спорт и насиље* (2016, са Љ. Бачанац и Н. Манојловићем) *Политичка психологија у савременом свету* (2017, уредник).

Научне чланке је објављивао у домаћим часописима *Психологија* (где је био и члан редакције), затим *Социологија* (где је тренутно члан редакције), *Социолошки преглед*, *Српска политичка мисао*, а као члан тима истраживача има потписане чланке и у водећим светским часописима попут *Journal of Personality and Social Psychology*, *Social Psychology and Personality Science*, *Psychological Science*.

6. Анализа научне продукције

Већ из наслова радова Небојше Петровића пада у очи широк дијапазон тема којима се бавио. Његов научни опус обухвата како теоријске радове тако и емпиријска истраживања у којима је користио различите истраживачке методе, и експерименталне

и неексперименталне, и разноврсне технике, од упитника до анализе садржаја. Неки од Петровићевих радова биће посебно анализирани.

Највећи број радова Небојше Петровића би се могао сврстати у област политичке психологије, којом се бави од почетка свог научног рада, конкретно од свог магистарског рада објављеног, у допуњеном виду, у књизи **Евалуација Елтемејеровог модела десничарске ауторитарности (2001)**. У област политичке психологије спадала би и његова најновија монографија о социјалним репрезентацијама прошлости.

Петровић, Н. (2018). *Социјалне репрезентације прошлости. Социјално-психолошке основе и истраживања*. Београд: Институт за психологију

Књига представља приказ неколико истраживања који су резултат тимског рада на међународном пројекту „Социопсихолошка динамика социјалних репрезентација историје у проширеној Европској Унији“ а који су лабаво повезани заједничким именитељем садржаним у наслову књиге: социјалним репрезентацијама прошлости.

Прво приказано истраживање бави се социјалним репрезентацијама Првог светског рата. Најпре су сажето изложени резултати на паневропском нивоу, добијени тако што су одговори испитаника подвргнути комплексној мултидимензионалној анализи садржаја. У другом делу се детаљније приказују резултати добијени на узорку из Србије, при чему се пре свега компарирају репрезентације стручњака (студената историје) и лаика. Испитује се у којој мери су социјалне репрезентације повезане, између осталог, са ставовима према рату и миру, спремношћу да се учествује у будућем рату, ставом према државама које су учествовале у Првом светском рату, израженошћу националног и европског идентитета.

Друга приказана студија бави се социјалним репрезентацијама Другог светског рата и то кроз посебну визуру, испитивањем које моралне улоге испитаници додељују актерима (државама и појединцима) на историјској позорници. Одређује се шест основних моралних улога: злочинци, жртве, хероји, примаоци (они којима је пружена помоћ), они који имају добре намере али не успевају да их спроведу у дело, и они који лоше намере не успевају да спроведу у дело). Прва анализа, дата на паневропском нивоу, показује која виђења преовлађују у различитим земљама, колико су она зависна од улоге које су те земље имале у ратном сукобу и у којој мери се каснија догађања и актуелни односи преламају на виђење прошлости. Још интересантнији је део у којем аутор детаљно приказује резултате добијене на узорку из Србије, где се истраживање проширује и на локалне актере (Тито, Недић, Михаиловић), а као категорије поређења узимају се и врста студија, политичка оријентација и породична историја током другог светског рата.

У трећој студији социјалним репрезентацијама прошлости прилази се испитивањем трајекторија европске историје XX и XXI века, тако што се од испитаника тражи да оцене појединачне декаде и да у наративној форми опишу

историју Европе у 20. веку. из чега су анализом наратива изведене основне димензије таквог описа.

Посебно вредан део студије је завршни део рада је у којем се аутор, у светлу добијених резултата а и посебне емпиријског истраживања на професорима историје, бави проблемима представљања осетљивих и контроверзних тема у настави историје.

Завршни део књиге посвећен је кратком приказу још неколико судија у којима је аутор учествовао и које се такође из другог угла баве социјалним репрезентацијама прошлости. У закључку аутор сумира социјалне и контекстуалне факторе и психолошке механизме који су одговорни за обликовање социјалних репрезентација прошлости.

Студије приказане у књизи представљају вредан подухват да се осмисли и на контексту колективног памћења које се тиче европске прошлости тестира квантитативна и квалитативна методологија за проучавање социјалних репрезентација. Аутор у овој студији отвара мноштво значајних тема показујући широку ерудицију, а посебан квалитет је на моменте литераран (у најбољем смислу речи) стил писања.

Петровић, Н. (уредник) (2017). *Политичка психологија у савременом свету*. Београд: Институт за психологију.

Ради се о зборнику текстова полазника курса Политичка психологија на докторским студијама на Филозофском факултету у Београду чији руководилац је био Небојша Петровић. У њему је садржано једанаест чланака који приказују значајне, у нас недовољно познате и заступљене, теорије које са психолошког становишта тумаче политичке феномене и понашање, као и два прилога самог уредника – транскрипте његових излагања с научностручних скупова о примени неких од тих основних теоријских постулата. Сврха Зборника је да се афирмише вредан истраживачки рад полазника курса, али и да се извуку на видело неке од модерних теорија из области социјеталне социјалне психологије и тиме истакне значај политичке психологије и као академске дисциплине и као „извора из кога се траже одговори на актуелна друштвена питања и акутне проблеме”. Зборник даје преглед неколико недовољно познатих теорија чији се модели примењују у савременој политичкој психологији. Прикази теорија, као што је случај са свим прегледним радовима, пружају основне увиде у главне постулате тих теоријских модела. Нагласак је, пре свега, на теоријама и моделима који су се искристалисали као противтежа индивидуалистичкој перспективи, до скоро доминантној, у оквиру социјалне психологије, тј. на теоријским доприносима социјеталне социјалне психологије коју сматрамо далеко кориснијом у објашњавању макрополитичких феномена.

Мада приређивач проф. др Небојша Петровић скромно ограничава амбиције Зборника на „прве увиде у неколико веома битних теорија из области политичког понашања”, сабрани радови, по свом садржају и квалитету, сведоче о његовој далеко већој важности и доприносу. Пре свега, у највећем броју радова, на веома систематичан и ваљан начин, а на основу завидног броја референци из релевантне литературе, изложени су не само основни постулати тих теорија већ и критичке примедбе које је у литератури могуће наћи. Од велике хеуристичке користи је напор да се вредни радови

из области политичке психологије (сабрани у Зборнику) препознају, прикажу, критички сагледају и процене као научни домети.

Почевши од своје докторске дисертације, објављене у књизи **Петровић, Н. (2005). Психолошке основе помирења. Београд: Институт за психологију и Документациони центар „Ратови 1991-99“**, централна тема Петровићевог рада су, у оквиру политичке психологије, међугрупни конфликти и процес помирења у постконфликтном периоду. Приказаћемо неке радове који спадају у ову област.

Cakal, H. & Petrović, N. (2017). Intergroup contact and ingroup identification as predictors of intergroup attitudes and forgiveness in the Serbian context: the moderating role of exposure to positive information. *Primenjena psihologija*, 10 (4), 477-497

У овом раду, хипотеза о утицају међугрупног контакта на ставове према другој групи и на спремност на праштање и помирење проверавана је у контексту односа између Срба и Бошњака. Док је једна група испитаника српске националности одговарала на питања о односу према Бошњацима, друга група је, пре него што је одговарала на иста питања, најпре читала, у позитивном контексту, биографије три истакнута Бошњака. Показало се да група која била у прилици да се упозна са позитивним информацијама о представницима Бошњака показала виши ниво интергрупног поверења и нижи ниво унутаргрупне идентификације. Сложенија хипотеза, о посредујућој улози позитивних информација на везу између ранијих контаката са интергрупним поверењем и ставовима према другој групи само делимично је потврђена. Рад представља значајан покушај да се путем квазиексперименталног дизајна приступи испитивању међугрупних односа.

Li, M., Leidner, B., Petrović, N., Orazani, S. N. & Rad, M. S. (2018). The role of retributive justice and the use of international criminal tribunals in post-conflict reconciliation. *European Journal of Social Psychology* 48 (2), O133-O151

И теоријски и практично значајном проблему – у којој мери пресуде међународних кривичних судова доприносе задовољењу правде и процесу помирења – пришло се путем четири међусобно повезане студије, од којих су две рађене на испитаницима српске националности и односе се на суђење за злочине у сукобу између Срба и Бошњака, док су две студије рађене на испитаницима из САД и односе се на америчко-ирански сукоб.

У све четири студије, испитаници су добијали наводне новинске текстове који извештавају о злочинима једне стране према другој, с тим што би у једној групи испитаници веровали да је припадник њиховог народа жртва, а у другој групи да је припадник њиховог народа починитељ. Такође, у једном случају би испитаници веровали да је починилац осуђен од стране међународног суда, а у другом случају да је прошао некажњено. Испитивало се у којој мери информација о групној припадности

жртве одн. починиоца, као и информација о кажњавању одн, некажњавању утиче на спремност на будућу одмазду и на спремност на помирење.

Генерално, показало се да задовољење захтева за ретрибутивном правдом тј. кажњавањем починилаца, редукује захтеве за одмаздом и јача спремност на помирење. Значајан налаз је да је и на узорку из Србије и на узорку из САД само код оних испитаника који су склони глорификовању властите нације информација о виктимизацији припадника властите нације водила ка спремности на одмазду и мањој склоности ка помирењу. У раду се дискутује и проблем правде из перспективе жртве и починитеља и улога Међународних судова као начин интервенције у конфликтима.

Петровић, Н. (2012). Јачање мира - потрага за трансформативном енергијом и изгледи за промену. Социологија, Вол. 54, бр. 4, стр. 667-694

У овом чланку аутор настоји да на основу свог дугогодишњег бављења проблематиком помирења у постконфликтним друштвима, означи које су најчешће препреке ка учвршћењу мира након великих конфликта а да затим предложи начине за њихово отклањање, фокусирајући се на психолошке, пре свега мотивационе, факторе на које се треба ослонити при успостављању стабилног мира. У свом разматрању аутор се позива на бројне историјске примере из ближе и даље прошлости широм света, подсећајући на структуралне тешкоће и моралне дилеме у процесу успостављања мира (аутор поставља провокативно питање шта би требало урадити да је Хитлер којим случајем после “само” милион жртава рата понудио мир у замену за останак на власти, подсећајући нас да би прихватање таквог исхода било ближе ономе што је типичан завршетак ратног сукоба, док је начин на који је сукоб са Хитлером окончан – његовим потпуним поразом – знатно ређи исход).

Аутор затим истиче да су друштвени актери који су најпогоднији за извођење промена у постконфликтним друштвима млади, образовани људи који су у стању да буду узор и да примером трансформишу властиту заједницу. Он скицира и програм који би за послужи за едукацију таквих лидера. Овом темом аутор се бави и у чланцима **Петровић, Н. (2006). Помирење: утопијски идеал или реална перспектива. У: Д. Попадић (Ур). Увод у мировне студије, Том 2, стр. 57-66, Београд: Група Мост** као и у раду **Petrovic, N. (2005). The Subjective Potential for Reconciliation in the Balkans. Local-Global: Studies in Community Sustainability, vol. 2, str. 110-118.** Питањем могућности помирења на простору бивше Југославије Петровић се бави у још неколико радова – на пример: **Петровић, Н. (2010). Социопсихолошки аспекти помирења у Босни и Херцеговини након 15 година мира. у Пухало, С., Петровић, Н., Перишић, Н. Спремност на помирење у Босни и Херцеговини. Сарајево: Friedrich Ebert Stiftung..**

Petrovic, N., Pota, K., & Castaneria, H. (2009). Serbia. In K. Malley-Morrison (Ed.), State violence and the right to peace: An international survey of the views of ordinary people (Vol. 2, pp. 41-58). Praeger.

Четвортомна књига у којој је објављен овај текст представља кроскултурну студију о томе како обични људи широм света гледају на насиље и право на мир. Као и

остала поглавља, и поглавље о Србији засновано је на емпиријском истраживању у којем су обичним људима постављана питања колико се слажу са различитим тврдњама о миру (нпр. „Верујем да се може остварити светски мир“, „Појединци имају право да протестују против рата и у корист мира“) и праву држава (нпр. „Понекад нека држава има право да изврши инвазију на другу државу“). Осим тога, тражено је и да дефинишу одређене појмове (рат, мир, тероризам), као и да образложе своје одговоре. Упркос посредном, па и непосредном искуству са ратовима (а можда и управо због тога), огромна већина одговора наших испитаника је заснована на хуманистичким и пацифистичким принципима. Показује се и извесна доза цинизма у одговорима о могућности остварења светског мира и приписивање кривице пре свега оним најмоћнијима због неостваривања тог идеала. Учешће истраживача из различитих земаља и култура омогућило је да се уоче универзални и партикуларни елементи на великом броју подзорака.

Да социетални фактори и културалне специфичности немају удела само на процесе настајања и разрешавања конфликта већ и на манифестације практично свих значајних психичких процеса тема је Петровићеве студије која се бави мултикултуралном психологијом.

Петровић, Н. (2011). Елементи међукултуралне психологије. Београд: Српски генеалогски центар.

У књизи која се може посматрати као комбинација уџбеника и монографије, циљ аутора је да читаоцу приближи истраживања о повезаности културе и психичких процеса и карактеристика. Међукултурна психологија је релативно нова психолошка дисциплина која се бави сличностима и разликама у психолошком функционисању појединаца у различитим културама. Определивши се да прикаже методолошке специфичности и основне правце развоја ове дисциплине, Небојша Петровић је изабрао да детаљније анализира налазе из неколико области у којима је међукултурна психологија дала запажене резултате.

Књига је структурисана у дванаест краћих поглавља. Прво поглавље се бави поређењем селфа у индивидуалистичким културама, које има карактеристике независног селфа, са селфом у колективистичким културама, где оно има одлике међузависног селфа. Ово излагање послужиће аутору као полазна тачка за дискусију о односу социокултурних и психолошких система, и за прецизније одређење међукултурне психологије. У следећем поглављу приказују се основне социјалнопсихолошке теорије индивидуалне и групне акултурације, при чему се највише пажње поклања моделу крос-категоризације који се показује као најбољи начин превазилажења проблема ако се акултурацији приступи као мултидимензионалном процесу. Највећи простор аутор посвећује утицају културе на вредности и уверења својих припадника. Детаљно је приказано неколико модела проистеклих из међународних студија вредности, да би се онда посебно поглавље посветило карактеристици која је и добила највећу пажњу истраживача у овој области, а то је димензија индивидуализма-колективизма. Као што је то случај и у осталим

поглављима, теоријска разматрања су заснована на сажетом и јасном приказу кључних истраживања. Још две теме добијају посебну пажњу: ефекти процеса глобализације на психичке механизме а посебно на групни идентитет, и међукултурни аспекти субјективне добробити (доживљаја среће).

Након бављења појединачним проблемима унутар ове дисциплине, аутор настоји да заокружи слику у повезану целину разматрањем о пореклу међукултурних разлика и сличности у људском понашању. У закључку, аутор још једном подвучи властити став којем цела књига може послужити као потпора, а то је да су психолошки конструкти нужно културно специфични и да је неопходно напустити доминантан приступ који култура третира као константу. како је неопходна сарадња са другим дисциплинама као што је антропологија, које су осетљиве за културне специфичности.

Последњи рад који смо изабрали да прикажемо односи се на још једну област којом се Небојша Поповић бавио, а то је социјална психологија спорта.

Бачанац, Љ., Петровић, Н. и Манојловић, Н. (2011). Психолошке основе тренирања младих спортиста. Београд: Институт за спорт.

Ова књига не само својим обимом, већ још више ширином обухваћене тематике и озбиљошћу приступа тим темама (да споменемо само литературу која садржи 128 библиографских јединица), знатно превазилази функцију коју су јој у предговору наменили аутори – да буде приручник и нека врста подсетника и подстицаја спортским тренерима у раду са младим спортистима. Књига састоји из две целине. У једном делу се тренерима омогућава да сазнају нешто више о младим спортистима како би та знања искористили у свом практичном раду, а у другом делу пружа им се бољи увид у њихов властити рад, омогућава им се да сагледају које делатности, социјалне вештине и стратешки приступи су у основи њихове делатности, како би могли да усаврше и евенуално модификују актуелни начин рада. Део приручника који има за задатак да тренерима омогући да се боље упознају са карактеристикама деце са којима раде пружа широк спектар корисних информација, почевши од бољег разумевања мотивације деце да се баве спортом, разлозима за почетак бављења спортом и за напуштање спорта, узраста кад улазе у спорт, времена које му посвећују итд., па до пружања сажетих психолошких информација о битним развојним карактеристикама деце спортиста.

Циљ другог дела публикације, посвећеног психологији тренера, је да тренери боље разумеју свој посао, да освесте „тренерску филозофију“ која детерминише њихову мотивацију, начин рада и циљеве које себи постављају. Мада аутори позивају тренера да изабере „тренерску филозофију“ која њему лично највише одговара, они у овом делу јасно експлицирају свој став и поруку упућену тренерима: хуманистички приступ треба да има превагу над осталима, спортисти су примарни а побеђивање секундарно. Пошто је стил обучавања нешто што тренер треба да препозна, изабере и увежба, тренерима се нуди неколико класификација стилова обучавања које се делимично преклапају. На излагање о стиливима обучавања наставља се излагање о вођству, у којем се врло опширно износе бројне теорије вођства. Затим следи сагледавање рада тренера као комуникационог процеса, при чему се посебан значај

придаје врло важној теми - комуникацији тренера са родитељима. У завршним поглављима књиге, аутори се баве последицама тренерског приступа на мотивацију детета да се бави спортом и, уопште, на његов генерални однос према спорту и властитом постигнућу.

7. Стручно-професионални допринос

Небојша Петровић сарађује са бројним колегама на више светских универзитета. У оквиру те сарадње боравио је, између осталог, и на универзитетима у Буенос Аиресу (код. проф. др Elene Zubiete), New York University (prof. dr Rezarta Bilali) University of Connecticut (prof. dr Felicia Pratto) University of Massachusetts, Amherst (prof. dr Bernhard Leidner) итд. Неке од страних предавача је доводио као госте на наш Факултет (нпр. проф. др Emanuele Castano, проф. др Kevin Durrheim). Ради и као процењивач предлога европских пројеката у оквиру COST-а. Експерт је Европске комисије за евалуације предлога COST пројеката. Учествовао и руководио пројектима ФП7, COST, РРПП, као и америчке НСФ. Сарађује и са источним земљама. Током ове године позван у Програмски одбор конференција у Санкт Петербургу који организује Российский государственный педагогический университет им. А. И. Герцена Институт психологије, као и на конференцију поводом 45 година психологије у Бугарској академији наука и уметности.

Боравио је више пута на студијским боравцима на *London School of Economics*, од 2005. године, а учествовао је и на њиховим пројектима, нпр. *Justice and Security Research Project*. Учествовао је у пројекту Европске Уније *Focus Balkans* у оквиру пројекта FP7, и у пројекту „Social Psychological dynamics of historical representations in the enlarged European Union“ у оквиру акције COST (где је био координатор за Србију). Учествовао је и руководио пројектом америчке *National Science Foundation*, под називом „Approaches to the Aftermath of Intergroup Violence: Effects of Impunity, Trials, and Truth Commissions on Intergroup Peace and Reconciliation Between Victims and Perpetrators“. Учествовао је и на другим пројектима, укључујући пројекте Института за психологију финансиране од стране Министарства просвете и науке Републике Србије у којима редовно учествује од 1996. године.

Био је члан редакција неколико часописа, тренутно је члан редакције часописа *Социологија*. Члан је Већа Института за психологију. Последњих шест година био је члан Статутарне комисије Филозофског факултета.

8. Настава и оцена педагошког рада

Небојша Петровић је укључен у извођење два курса на основном нивоу студија, једног курса на мастер студијама и два курса на докторским студијама. Оцене које је добио од студената за свој рад су високе – крећу се од 3,72 до 5,00.

Учествовао је као ментор и члан комисија у изради и одбрани бројних дипломских, мастер и магистарских радова, као и докторских дисертација. Био је ментор у око 80 дипломских и мастер радова, члан више комисија за магистарске и докторске радове на другим факултетима као спољашњи члан комисије.

Држи наставу студентима психологије и социологије, на основним, мастер и докторским студијама. Предавао је и на универзитетима: у Косовској Митровици и Новом Саду. Има и курс на интердисциплинарним мастер студијама Београдског универзитета, на програму Рачунарство у друштвеним наукама.

9. Закључна оцена и мишљење

На основу увида у личну и радну биографију кандидата, као и на основу анализе обима и квалитета његових објављених радова, научне, наставне и педагошке активности, комисија је утврдила да је др Небојша Петровић од избора у звање ванредног професора постигао значајне резултате који га недвосмислено квалификују за избор у звање редовног професора. Стога, комисија предлаже Изборном Већу Филозофског Факултета у Београду да изабере др Небојшу Петровића у звање **редовног професора** за ужу научну област ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА, тежиште истраживања СОЦИЈАЛНА ПСИХОЛОГИЈА, са пуним радним временом, на неодређено време.

У Београду, 03. 12. 2018. године

Комисија:

др Драган Попадић,
редовни професор Филозофског факултета у Београду

др Горан Кнежевић,
редовни професор Филозофског факултета у Београду

др Мирјана Васовић,
редовни професор у пензији, Факултет политичких наука

Г

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Филозофски факултет, Универзитет у Београду
 Ужа научна, односно уметничка област: Општа психологија
 Број кандидата који се бирају: 1
 Број пријављених кандидата: 1
 Имена пријављених кандидата:
Небојша Петровић

II - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Небојша Б Петровић
 - Датум и место рођења: 16.6. 1971.
 - Установа где је запослен: Филозофски факултет, Београд
 - Звање/радно место: ванредни професор
 - Научна, односно уметничка област Општа психологија

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Филозофски факултет, Београд
 - Место и година завршетка: Београд, 1996.

Мастер:

- Назив установе:
 - Место и година завршетка:
 - Ужа научна, односно уметничка област:

Магистеријум:

- Назив установе: Филозофски факултет, Београд
 - Место и година завршетка: Београд, 2000.
 - Ужа научна, односно уметничка област: социјална психологија

Докторат:

- Назив установе: Филозофски факултет, Београд
 - Место и година одбране: Београд, 2004.
 - Наслов дисертације: Психолошки аспекти процеса помирења у Србији, Хрватској и Босни и Херцеговини – структура и чиниоци
 - Ужа научна, односно уметничка област: социјална психологија

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- доцент 2005., реизбор 2009.
 - ванредни професор 2011., реизбор 2016.

3) Испуњени услови за избор у звање редовни професор

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	оцена / број година радног искуства
1	Пристапно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	не, већ ради
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	Оцене од 3,7 до 5,0
3	Искуство у педагошком раду са студентима	18 година

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	да
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	Да. Ментор у око 80 дипломских и мастер радова.
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	<p>1. VESKOVIĆ, Ana V.. <i>Roditelji kao agensi sportske socijalizacije mladih : [doktorska disertacija]</i>. 2012.</p> <p>2. PAVLOV, Tanja J.. <i>Razvoj i empirijska provera integralnog modela donošenja odluke o migriranju : doktorska disertacija</i>. 2011.</p> <p>3. JOVANOVIĆ, Olja S.. <i>Стереотипи наставника о ученицима из маргиналних група : проvera дwoдимензионалног модела : докторска дисертација</i>. 2018.</p> <p>4. NIŠKANOVIĆ, Jelena B.. <i>Etnički identitet i poimanje kolektivne krivice u Bosni i Hercegovini : doktorska disertacija</i>. 2016.</p>

		Број	Навести часописе, скупове, књиге и друго
--	--	-------------	---

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	радова, сапштењ а, цитата и др	
7	Објављен један рад из категорије M20 или три рада из категорије M51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (M31, M33, M61, M63)		
9	Објављена два рада из категорије M20 или пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		
1 0	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту		
1	Одобрен и		

1	објављен универзитетс ки уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
1 2	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије M31 или M33		
1 3	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије M61 или M63.		
1 4	Објављена један рад из категорије M20 или четири рада из категорије M51 у периоду од		

	последњег избора из научне области за коју се бира. (за поновни избор ванр. проф)		
1 5	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. (за поновни избор ванр. проф)		
1 6	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. (за поновни избор ванр. проф)		
1 7	Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира		Li, M., Leidner, B., Petrović, N. , Orazani, S. N. & Rad, M. S. (2018). The role of retributive justice and the use of international criminal tribunals in post-conflict reconciliation. <i>European Journal of Social Psychology</i> 48 (2), O133-O151 https://doi.org/10.1002/ejsp.2326 impact factor 2.048 ISI Journal Citation Reports @ Ranking:23/64 (Psychology, Social) https://onlinelibrary.wiley.com/journal/10990992
1	Објављен		Petrović, N. (2012). Strengthening peace. Quest for the

8	један рад из категорије M24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M21, M22 или M23 може, један за један, да замени услов из категорије M24 или M51		transformative energy and prospects for change. Jačanje mira - potraga za transformativnom energijom i izgledi za promenu. <i>Sociologija</i> , Vol. 54, br. 4, str. 667-694 doi:10.2298/SOC1204667P http://www.mpn.gov.rs/wp-content/uploads/2015/10/Kategorizacija-casopisa-2012.pdf str. 17
1 9	Објављених пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може, један за један, да замени услов из категорије M51		<ol style="list-style-type: none"> 1. Cakal, H. & Petrović, N. (2017). Intergroup contact and ingroup identification as predictors of intergroup attitudes and forgiveness in the Serbian context: the moderating role of exposure to positive information. <i>Primenjena psihologija</i>, 10 (4), 477-497 2. Niškanović, J. & Petrović, N. (2016). Etnički identitet i patriotizam kao prediktori prihvatanja kolektivne krivice. <i>Sociologija</i> 58 (1), 72-85 3. Петровић, Н., Чабаркапа, М. & Кузмановић, Б. (2015). Вредносна очекивања ученика гимназија при избору факултета. <i>Зборник Филозофског факултета у Приштини</i>, бр 45-4, стр. 3-24 doi: 10.5937/zrffp45-9804 http://www.mpn.gov.rs/wp-content/uploads/2015/10/v-Kategorizacija-naucnih-casopisa-2015-sajttta.pdf сmp. 70 4. Петровић, Н. & Шкрбић, Б. (2016). Еколошке вредносне оријентације и спремност на активизам у Србији. <i>Зборник радова – Географски факултет Универзитета у Београду</i>, бр, 64, стр. 47-71 http://www.mpn.gov.rs/wp-content/uploads/2015/10/FINAL-v-Kategorizacija-naucnih-casopisa-2016-sajt.pdf табела 5 страна 5 M24 doi: 10.5937/zrgfub1664047P 5. Jovanović, O. & Petrović, N. (2015). Uloga orijentacije ka socijalnoj dominaciji, efekata kolektivne traume i regulatornog fokusa u predikciji izraženosti nacionalnog identiteta. <i>Primenjena psihologija</i>, Vol. 8, br. 1. str. 67-82

20	Цитираност од 10 хетеро цитата.		По: https://scholar.google.com/citations?user=BPvi9qIAAAAJ&hl=en&oi=ao цитран 662 puta, od toga 429 puta u zadnjih pet godina.
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33		1. Petrović, N. (2015). Psychological characteristics of social and political values relevant to civic action.. U: Radoosavljević, D. (Ur.) Zbornik radova . V međunarodni naučni skup Vrednosti i identitet. str. 115-124, Novi Sad 2. Петровић, Н. & Чабаркапа, М.Д. (2016). Социјално-психологическе вредности имајуће односе према социјалном активизму. В: Белогородски, В. С. (ред.): <i>Гуманитарне оснoвe социјалног прогреса: Рoссия и сoвременнoсть</i> : сoбрник стaтeй Мeждунaрoднoй нaучнo-прaктичeскoй кoнфeрeнции. В 8 чaстeх. Мoсквa: ФГБОУ ВПО ”МГУДТ”. Ч. 8. стр. 57-64,
22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63		1. Petrović, N. & Kuzmanović, B. (2013). Faktorska struktura ličnih i društvenih ciljeva kod studenata Beogradskog univerziteta. Zbornik radova sa XIX naučnog skupa “Empirijska istraživanja u psihologiji”, Beograd: Filozofski fakultet 238-244 ISBN 978-86-88803-46-5 2. Klimešová, H. & Petrović, N. (2013). Social distance of Kosovo Albanian and Kosovo Serb adolescents toward different ethnic groups in Kosovo. Zbornik radova sa XIX naučnog skupa “Empirijska istraživanja u psihologiji”, Beograd: Filozofski fakultet 287-293 ISBN 978-86-88803-46-5
23	Одoбрeн и oбјaвљeн унивeрзитeтски уџбeник зa прeдмeт из студијског прoгрaмa фaкултeтa, oднoснo унивeрзитeтa или нaучнa мoнoгрaфијa (сa ISBN брoјeм) из нaучнe oблaстe зa кoју сe бирa, у пeриoду oд избoрa у прeтхoднo звaњe		Петровић, Н. (2018). <i>Социјалне репрезентације прошлости. Социјално-психолошке оснoвe и истраживања</i> . Београд: Институт зa психoлoгију ISBN 978-86-6427-089-2 , три рeцeнзијe, 20 аутoцитaтa, 330 000 кaрaктeрa
24	Брoј рaдoвa кaо услoв зa		Пoтврђeнo при пoслeдњoј aкрeдитaцији прoгрaмa Филoзoфскoг фaкултeтa

менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима.. .)		
---	--	--

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	<p>1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. - Претходно члан уређивачког одбора часописа <i>Психологија</i>, тренутно члан уређивачког одбора часописа <i>Социологија</i></p> <p>2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа.</p> <p>3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.</p> <p>4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.</p>
2. Допринос академској и широј заједници	<p>1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.</p> <p>2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.</p> <p>3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. - Члан Статутарне комисије Филозофског факултета од 2012-2018</p> <p>4. Учесће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.</p> <p>5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.</p>
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и	<p>1. уковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама – Сарадник на свим пројектима Института за психологију под покровитељством Министарстава науке/просвете од 1996. до данас; сарадник и члан управљачког одбора из Србије на пројектима COST action IS1205 и CA16111.</p>

иностранству	<p>– Као под 1.4 плус руковођење а) Од инклузивних идентита ка инклузивним друштвима – координатор RRPP пројекта од септембра 2014. до јуна 2015.; б) Approaches to the Aftermath of Intergroup Violence: Effects of Impunity, Trials, and Truth Commissions on Intergroup Peace and Reconciliation Between Victims and Perpetrators – пројекат америчке National Science Foundation, главни истраживач у Србији 2013.-2017.</p> <p>2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача.</p> <ul style="list-style-type: none"> - ангажован у настави на Универзитетима у Новом Саду (психологија), Косовској Митровици (психологија), Београду (политичке науке) – гостујући професор. - Гостујући истраживач на London School of Economics, и на Одељењу за социологију Универзитета у Бечу. - Члан комисије за писање реферата за избор у звање: Факултет физичке културе, Београд. - Члан комисије за одбрану доктората – Универзитет у Новом Саду. <p>3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа.</p> <p>4. Учешће у програмима размене наставника и студената.</p> <p>2002. Стипендија OEAD за месечни боравак и истраживање на Универзитету у Бечу</p> <p>2004. Стипендија OEAD за месечни боравак и истраживање на Институту за међународне односе у Бечу</p> <p>2005. Стипендија Лондонске школе економије за тромесечни боравак као гостујући истраживач</p> <p>2007. Стипендија Лондонске школе економије за тромесечни боравак као гостујући истраживач</p> <p>2009. Стипендија Лондонске школе економије за месечни боравак као гостујући истраживач</p> <p>5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма</p> <ul style="list-style-type: none"> - Учешће у формирању и спровођењу интердисциплинарних мастер студија Рачунарство у друштвеним наукама на Универзитету у Београду <p>6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Предавања (позвана) на Универзитету у Лувену, Универзитету Доња Горица, Свеичилишту у Мостару, Универзитету у Скопљу, на међународним конференцијама у Никозији; Београду и Истанбулу.
--------------	---

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу увида у личну и радну биографију кандидата, као и на основу анализе обима и квалитета његових објављених радова, научне, наставне и педагошке активности, комисија је утврдила да је др Небојша Петровић од избора у звање ванредног професора постигао значајне резултате који га недвосмислено квалификују за избор у звање редовног професора. Стога, комисија предлаже Изборном Већу Филозофског Факултета у Београду да изабере др Небојшу Петровића у звање **редовног професора** за ужу научну област ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА, тежиште истраживања СОЦИЈАЛНА ПСИХОЛОГИЈА, са пуним радним временом, на неодређено време.

Место и датум: Београд, 03. 12. 2018.

Комисија:

др Драган Попадић,
редовни професор Филозофског факултета у Београду

др Горан Кнежевић,
редовни професор Филозофског факултета у Београду

др Мирјана Васовић,
редовни професор у пензији, Факултет политичких наука

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата: Небојша Петровић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

У Београду, 03.12.2018

Потпис аутора

(Небојша Петровић)

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број: _____

Београд, 21.12.2018

На основу члана 21. став 1. тачка 8. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 200/2017) и члана 215. Статута Филозофског факултета Универзитета у Београду (Број: 738/1), издајем следећу:

П О Т В Р Д У

1. др Небојша Петровић, кандидату предложеном одлуком Изборног већа Факултета бр. 2131/1-III-1 од 20.12.2018 године за избор у звање редовног професора за ужу научну област *Опита психологија*, **није изречена мера Јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике** на Филозофском факултету Универзитета у Београду.
2. Ову потврду доставити надлежном већу Универзитета.
3. О спровођењу ове Потврде стараће се Одсек за правне и кадровске послове.

Доставити:

-Именованом

-Досије

-Архива

ДЕКАНА ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Миомир Деспотовић